

Напоилъ съ гъда (отровътъ) на завистъ-та сърдцето на Каїна, на когото и рѣщѣтъ вкоржилъ противъ брата мв. Авела, и землата зела да сѫ омърсава съ человѣческа кръвъ. „Бѣзъ споманія сѫ въ втората глава на Премудростъ-та Соломонова; [ст. 23] Богъ создѣ человѣка въ нетленіе, и по образъ свойства Свои. Завистю же діаколю видѣ въ мірѣ смрткъ.“ [ст. 24] „Слыша діаколъ, яко въ землю идетъ человѣкъ: идѣ видѣти предълѣніе въ дѣйство произведено,“ говори святый Златовѣтъ, и оуви! что оужѣ видѣти, сына, прѣждѣ сїа кончашася, и брата, брата оубивающа, и внезапное и насилиственное заколеніе, то есть: като чюлъ діаколътъ, че человѣкътъ сѫ опредѣлилъ на смрть, и да сѧ върне пакъ въ землата, то не могълъ да дочака това времѧ, въ което да сѫ исплани това, па и още дрого повече. Нека да бѣше починалъ, што да умре по-напредъ бащата, Ядамъ: и слѣдъ него синъ мв. „Уви! видѣти сына, прѣждѣ сїа кончашася.“ И да е былъ умрѣлъ съ естественна смрть; Не, съ насилиственна: и то добро; и нека го убие чюдъ нѣкой, а не саміатъ неговъ единовѣренъ братъ; Не, единовѣрниятъ мв братъ. „Брата брата оубивающа.“(1) Видишъ ли колко злины сѫ въ една злина? видишъ ли, какво умѣе да практи завистъ? видишъ ли, какъ діаколътъ насытилъ ненасытното си намѣреніе? видишъ ли, завистъ-та до какво (състоеніе) докола работѣтъ? Какъ она испланила ненасытното діаколско намѣреніе?

И тзи всичко това, гдѣто станжало отстѫпленіе (бѣнти) и война на небето; гдѣто сѫ смѣтилъ блаженніатъ миръ, който съществувалъ между ангелытъ; гдѣто падналъ деиницата въ бездната, и като змія съ опашката си повлѣкала третіятъ частъ отъ умниты звѣзды: гдѣто сѫ разгорѣлъ въ утробата на землата нѣгасиміатъ огнь на вечната жка; всичко това е произлѣзло отъ завистъ-та. Това гдѣто престѫпили Божијатъ заповѣдъ прародителити; гдѣто сѫ изгонили изъ сладостнія рай въ трѣнѣ и кълчи; гдѣто сѫ осаждилъ Ядамъ съ потѣтъ на лицето си да іаде хлѣба си, а Ева съ скрби да ражда дѣтица; гдѣто станжало смртни онїи, што сѫ били безсмртни, и гдѣто ные нечастнити потомци смы насилили грѣха на сконты прародители, а притова и Божијатъ клатвѣ, и гнѣва: всичко това е произве-

[1] Слово 7. Рим. 3. въ прав.